

Gunnar Belu

15344/102

MAGYAR NÉPRAJZI TÁRSASÁG

UNGARISCHE ETHNOGRAPHISCHE GESELLSCHAFT

HUNGARIAN ETHNOGRAPHICAL SOCIETY

Budapest, X., Elnök-utca 13. sz.

1941. szept. 20.

BUDAPEST,

TELEFON: 143-8-33

szám.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Mélyen Tisztelt Professzor Ur!

Ma érkeztem haza erdélyi gyűjtőutamról
s így csak elkésve köszönhetem meg azt, hogy
Professzor Ur szives volt kitüntetni László,
Ulászló c. dolgozatának elküldésével. Számomra
a tanulmány igen-igen értékes emléket is jelent,
eltekintve attól, hogy abból bölcs okulást sze-
reztem már a MNy-ben való megjelenés idején.

Számomra nagyon-nagyon sokat jelentenek
Professzor Ur írásai. Először néh. Bátky főigaz-
gató ur biztatására és tanácsára kezdtem azokat
olvasgatni még elsőéves egyetemi hallgató korom-
ban, ő volt az aki engem kezdett bevezetni, -
hogy az ő szavait használjam - "Melich János tu-
dományába". Azóta is mindig munkaasztalomon van
az EtymSz., A honfogl. Magyarország, Szláv jöv.
szavaink. A honfog. Magyarország adtam meg nékem
többek között azt a gondolatot, hogy egyszer meg

kellene írni a honfoglaló Magyarország néprajzát, azt a munkát, ami pl. kimaradt a Szent István Emlékkönyvből. A Szláv. jöv. szavainkból pedig azt tanultam, hogy a tárgyföldrajzi kutatások csakis a szóföldrajziak figyelembevételével vezetnek eredményre s a kettőt szemelőtt tartva a problémáknak sokkal gazdagabb kincsei tárulnak fel.

Sok örömmel emlékezem vissza szarvasi napjaimra és éveimre is, amikor a rokoni köreimbé, mint kis elemistának szinte legendaszerűen emlegették "Melich János" nevét, s amit családi és rokoni köreimben ma is megtesznek.

Adja a Mindenható, hogy Professzor Ur még nagyon hosszú ideig s minél eredményesebben folytathassa tudományos munkásságát a magyar élet dicsőségére s nem utolsósorban a szarvasiak büszkeségére.

Igaz tisztelettel és ragaszkodással köszönti

Professzor Urat

Gunda Béla

1037. 115344/103

Dr. Melich János egyetemi tanár urnak, Budapest, X.
Család utca 10.

Igen Tisztelt Professzor Uram, - megpróbállok néhány sorban beszámolni az itteni helyzetről, tudom ugyanis, hogy nehezen jut el oda valami hír kv.-i magyar egyetem sorsáról. Az Egyetem sorsa még mindig bizonytalan Március közepe óta egy lépéssel sem vagyunk előre. Noha királyi rendelet jelent meg magyar tanítási nyelvű román államk egyetem felállításáról. Az összes egyetemi épületet el kellett hagynunk s most legnagyobb részben a volt állami leánygimnázium épületében tengődünk. Az orvosi kar átmegy Marosvásárhelyre. A román állam az egyetemi személyzetből csak a professzorokat hajlandó átvenni a magyar állampolgárok közül. Tanársegédeknek, tisztviselőknek, akik magyar állampolgárnak számítanak okt. 1-ig el kell hagyni Erdélyt. A tanárokat is csak egy esztendőre akarják szerződtetni. Fizetést még nem kaptunk. Március óta csak havi, késedelmesen kézhezkapott előlegekből élünk. Azonban mindenképpen ki akarunk tartani, - a magam részéről semmiesetre sem akarom elhagyni Erdélyt. Fogalmunk sincs miképpen kezdjük el a tanítást; nincs még megfelelő tantermünk se. A tanszéki segédszemélyzet legnagyobb részét egy összefogdosás alkalmával elvitték s máig sem tért vissza, 75 %-uk meghalt. Kinevezésre a bölcsészeti kar részéről a következők vannak felterjesztve: filozófia: Tavasz S., pedagógia: Imre L.* lélektan: Várkonyi lett volna, de ő kint van Bp.-en s úgy halljuk, hogy nem is jön vissza, német: Molter K. /!/, francia: Zolnai, magyar irodalom: Jancsó és György, Kristófnak nyugdíjba kell menni, ugyszintén Koskának és Felvinczinek is /ők kimennek Mo.-ra éppen e miatt/, magyar nyelvészet: Szabó, finnugor conferentiar: Kispál Magda, régészet: László, történelmek: Szilágyi, Balanyi, Bíró, néprajz: Gunda. - Bizony csak most látja az ember, hogy mit is jelent magyarnak lenni. - Professzor Urat ugyanis, mint régi tanítványa, igaz, ragaszkodó tisztelettel köszönti

Gunda Déla

Kapottam 1946
január 9-én

* Utóbbi kettő kinevezésével arista bejött, nem araját őket kinevezni világházi okból.